

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Stolarek

Protokolant: Aneta Kaczyńska

w obecności Prokuratora Prok. Rej. Poznań – Grunwald – Przemysława Frąckowiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 9.03.2017r.,10.04.2017r.,12.06.2017r

sprawy: 1. **B. G. (1)**,

syna M. i T. z d. S.

urodz. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 12 listopada 2013 r. w P. działając wspólnie i w porozumieniu z A. M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. co do faktu i miejsca zatrudnienia oraz zdolności płatniczych, przedkładając poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) S. P., który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego i usiłował tym samym doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł, lecz do wypłaty pożyczki nie doszło z uwagi na odmowę udzieloną przez tę instytucję finansową,

tj. o przestępstwo z art. 297§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1k.k. w zw. z art.11§ 2 k.k.

II. w dniu 8 maja 2013 r. w P. działając wspólnie i w porozumieniu z A. M., w zamiarze uzyskania z (...) Bank (...) S.A. pożyczki w kwocie 5.085 zł przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) S. P., który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, podczas gdy w rzeczywistości nie pracował w wyżej wymienionej firmie i nie osiągał wskazanych dochodów,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

III. w dniu 24 maja 2013 r. w P. działając wspólnie i w porozumieniu z A. M. w zamiarze uzyskania z (...) Bank (...) S.A. pożyczki w kwocie 4.660,54 zł przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) S. P., który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, podczas gdy w rzeczywistości nie pracował w wyżej wymienionej firmie i nie osiągał wskazanych dochodów,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

II. A. M.

syna W. i S. zd. H.

urodz. (...) w P.,

IV. w dniu 12 listopada 2013 r. w P. działając wspólnie i w porozumieniu z B. G. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawiciela (...) Bank (...) S.A. co do faktu i miejsca zatrudnienia oraz zdolności płatniczych w ten sposób, że B. G. (1) przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) S. P., który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego i usiłował tym samym doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł, lecz do wypłaty pożyczki nie doszło z uwagi na odmowę udzieloną przez tę instytucję finansową, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o przestępstwo z art. 297§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

V. w dniu 8 maja 2013 r. w P. działał wspólnie i w porozumieniu z B. G. (2) w zamiarze uzyskania z (...) Bank (...) S.A. pożyczki w kwocie 5.085 zł w ten sposób, że B. G. (1) przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) S. P., który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania przez B. G. (1) wymienionego wsparcia finansowego, podczas gdy w rzeczywistości nie pracował on w wyżej wymienionej firmie i nie osiągał wskazanych dochodów, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o przestępstwo z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

VI. w dniu 24 maja 2013 r. w P. działał wspólnie i w porozumieniu z B. G. (2) w zamiarze uzyskania z (...) Bank (...) S.A. pożyczki w kwocie 4.660,54 zł w ten sposób, że B. G. (1) przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) S. P., który to dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania przez B. G. (1) wymienionego wsparcia finansowego, podczas gdy w rzeczywistości nie pracował on w wyżej wymienionej firmie i nie osiągał wskazanych dochodów, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. oskarżonego **B. G. (1)** uznaje za winnego zarzuconego mu przestępstwa z art. 297§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art.4§1 kk), popełnionego w sposób opisany powyżej w punkcie I części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 14§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§ 1, 2 i 3 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

2. oskarżonego **B. G. (1)** uznaje za winnego zarzuconych mu przestępstw z art. 297§1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art.4§1 kk) popełnionych w sposób opisany powyżej w punkcie II i III wyroku i za to na podstawie art. 297§1k.k. w zw. z art.91§1 kk i art. 33§ 1, 2 i 3 k.k. wymierza oskarżonemu jedną karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

3. na podstawie art. 91§2 kk i art. 86§1 i 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art.4§1 kk) wymierzone oskarżonemu w punktach 1 i 2 wyroku kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i wymierza oskarżonemu **B. G. (1) karę łączną** 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę łączną 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

4. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art.4§1 kk) wykonanie wymierzonej **B. G. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres lat 2 (dwóch) tytułem próby,

5. na podstawie art. 73§1 k.k. oddaje oskarżonego **B. G. (1)** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,
6. oskarżonego **A. M.** uznaje za winnego przestępstwa z art. 297§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art.4§1 kk), popełnionego w sposób opisany w punkcie IV wyroku, przyjmując iż czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne w wymiarze 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 24.10.2007r. w sprawie III K 400/08 i za to na podstawie art. 14§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
7. oskarżonego **A. M.** uznaje za winnego przestępstw z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. (w brzmieniu w dacie popełnienia czynu w zw. z art.4§1 kk), popełnionych w sposób opisany powyżej w punkcie V i VI, przyjmując iż czynów tych dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne w wymiarze 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 24.10.2007r. w sprawie III K 400/08 i za to na podstawie art.297§1 k.k. w zw. z art.91§1 kk wymierza oskarżonemu jedną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
8. na podstawie art. 91§2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu w punktach 6 i 7 wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu **A. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**,
9. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. B. kwotę 2.566,40 złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. M. z urzędu,
10. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

SSR Katarzyna Stolarek

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 maja 2013 roku w P. B. G. (1) wraz z A. M. udali się do placówki (...) Bank (...) SA w celu uzyskania pożyczki. B. G. (1) przedłożył zaświadczenie o zarobkach poświadczające, iż jest on zatrudniony w (...) S. P. na czas nieokreślony na stanowisku magazyniera z wynagrodzeniem średnim z ostatnich trzech miesięcy ustalonym na poziomie 1.870 zł brutto. Przedmiotowe zaświadczenie „załatwił” i dostarczył B. G. (1) A. M., na którego prośbę B. G. (1) zaciągnął pożyczkę ponieważ M. potrzebował pieniędzy a sam nie miał zdolności kredytowej. Zaświadczenie to poświadczało nieprawdę, gdyż B. G. (1) nie był nigdy pracownikiem S. P.. Pożyczkę spłacali B. G. (1), A. M. oraz jego konkubina E. N..

Następnie w dniu 24 maja 2013 roku B. G. (1) wraz z A. M. ponownie udali się do placówki (...) Agricole w celu uzyskania pożyczki. Po raz kolejny w celu otrzymania finansowania B. G. (1) przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach, które uzyskał wcześniej od A. M.. W konsekwencji B. G. (1) udzielono pożyczki w kwocie 4.660,54 zł. Pożyczkę tę spłacali regularnie B. G. (1), A. M. oraz E. N..

Po raz kolejny B. G. (1) i A. M. pojawili się w placówce (...) Bank (...) SA w dniu 12 listopada 2013 roku. Uzgodnili aby złożyć wniosek o kolejną pożyczkę. Formalnie to oskarżony B. G. (1) zawnioskował o pożyczkę w kwocie 30.000 zł. Po raz kolejny B. G. (1) przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) S. P. na stanowisku magazyniera z wynagrodzeniem z ostatnich trzech miesięcy ustalonym na poziomie 2.230 zł. Po uzgodnieniu z dyrektorem placówki, pracownik placówki bankowej W. W. (1) poinformował oskarżonych, że wniosek wymaga sprawdzenia przez analityka, a decyzja o przyznaniu lub odmowie udzielenia środków zostanie wydana w dniu następnym. W wyniku weryfikacji zaświadczenia i oceny zdolności do spłaty pożyczki przez bank, ustalono, że B.

G. (1) nie był nigdy pracownikiem (...) S. P., jak również posiada już dwa zobowiązania z tytułu pożyczki w tym banku. Wniosek został rozpatrzony negatywnie, a oskarżeni nie zjawili się następnego dnia.

Oskarżony A. M. urodził się (...) w P.. Posiada wykształcenie zawodowe. Jest bezdzietnym kawalerem. Nie posiada majątku, utrzymuje się z pomocy rodziny.

Oskarżony A. M. był uprzednio wielokrotnie karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 10 kwietnia 1995 roku w sprawie o sygn. akt V K 180/95 za przestępstwo z art. 208 d. k.k. ma karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat oraz karę 200 zł grzywny, postanowieniem z dnia 7 lipca 1997 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 15 września 1995 roku w sprawie o sygn. akt V K 1160/95 za przestępstwo z art. 204§3 d.k.k. na karę 450 zł grzywny,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 10 listopada 1995 roku w sprawie o sygn. akt V K 1213/95 za przestępstwo z art. 208 d. k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat oraz karę 100 zł grzywny, postanowieniem zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 29 listopada 1995 roku w sprawie o sygn. akt V K 1097/95 za przestępstwo z art. 208 d. k.k. i art.58 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat oraz karę 300 zł grzywny, postanowieniem zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 13 grudnia 1995 roku w sprawie o sygn. akt V K 1470/95 za przestępstwo z art. 208 d.k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat oraz karę 500 zł grzywny, postanowieniem zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 29 marca 1996 roku w sprawie o sygn. akt V K 106/96 za przestępstwo z art. 205§1 d.k.k. na karę 1.000 zł grzywny,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 1996 roku w sprawie o sygn. akt V K 308/16 za przestępstwo z art. 205§1 d.k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności i 300 zł grzywny oraz za przestępstwo z art. 208 d.k.ki. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 zł grzywny, w/w kary połączono i wymierzono mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 500 zł grzywny,

- wyrokiem Sadu Rejonowego w Kościanie z dnia 18 lutego 1998 roku w sprawie o sygn. II K 220/96 za przestępstwo z art. 205§1 k.k. d.k.k. i 265§1 d.k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 22 lipca 1999 roku w sprawie o sygn. akt II K 173/99 obejmującym wyrok Sądu Rejonowego w Grodzisku Wlkp. w sprawie II K 26/99 oraz wyroki Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawach V K 106/96 i V K 308/96, wyrok Sądu Rejonowego w Gnieźnie w sprawie II K 98/96 oraz wyrok Sadu Rejonowego w Kościanie w sprawie II K 1097/95 na karę 5 lat pozbawienia wolności,

- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 26 października 2000 roku w sprawie II K 315/00, obejmującym wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu w sprawach II K 180/95, V K 1213/95, V K 1097/95 na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności i 15 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Trzciance z dnia 5 lutego 2002 roku w sprawie o sygn. K 289/00 za przestępstwo z art. 247§1 k.k. i art. 156§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 24 października 2007 roku w sprawie o sygn. akt III K 400/08 za przestępstwo z art. 282 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia

wolności, z art.191§1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. i art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 276 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, w/w kary połączono i wymierzono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sadu Rejonowego Poznań-stare Miasto w Poznaniu z dnia 11 września 2013 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 506/13 za przestępstwo z art. 278§1 k.k. i art. 278§3 k.k. i art. 64§1 k.k. i art. 278§3 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 10 stycznia 2014 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 1504/13 za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 28 stycznia 2016 roku w sprawie o sygn. akt VI K 1240/15 za przestępstwo z art. 278§3 k.k. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda,

- wyrokiem Sadu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30 marca 2016 roku w sprawie o sygn. akt VI K 98/16 za przestępstwo z art. 279§1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie w sprawie o sygn. akt II K 1549/13 za przestępstwo z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sadu rejonowego Poznań- Stare miasto w Poznaniu z dnia 11 lipca 2016 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 393/16 za przestępstwo z art. 291§1 k.k. na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sadu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 23 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. akt III K 568/14 za przestępstwo z art. 226§1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp. z dnia 30 września 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 295/16 za przestępstwo z art. 278§1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

-wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań- Stare Miasto w P. w sprawie o sygn. akt VIII K 822/16 za przestępstwo z art. 242§3 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

W niniejszej sprawie wobec oskarżonego A. M. środków zapobiegawczych nie stosowano.

Oskarżony B. G. (1) urodził się (...). Jest bezdzietnym kawalerem posiada na utrzymaniu matkę, utrzymuje się z renty rodzinnej po ojcu w kwocie 1700 zł. Z zawodu jest cukiernikiem, obecnie uczy się zaocznie w liceum. Nie posiada majątku.

Oskarżony B. G. (1) nie był uprzednio sądowo karany.

W niniejszej sprawie wobec oskarżonego B. G. (1) środków zapobiegawczych nie stosowano.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- częściowo wyjaśnień oskarżonego A. M. (k. 632-633, 215-217, 360, 678 akt)

- częściowo wyjaśnień oskarżonego B. G. (1) (k. 632-633, 165-168, 221-223, 360-361, 679akt)

- zeznań świadków: W. W. (2) (k. 633, 61-62 akt), A. S. (k. 651-652 akt, k. 124-125, 416 akt), Z. A. (k. 20-21, 465 akt),

- dokumentów uznanych za ujawnione bez odczytywania na rozprawie w dniu 12 czerwca 2017 roku w postaci: notatki urzędowej z dnia 28 listopada 2013 (k. 2-3 akt), notatki urzędowej z dnia 28 listopada 2013 roku (k. 4 akt), zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z załącznikami w tym z oryginałem zaświadczenia o zarobkach (k. 5-15 akt), wyników sprawdzenia w aplikacji REGON (k. 16 akt), zapisu monitoringu (k. 18 akt),

zestawienia wpłat (k. 22-23 akt), umowy pożyczki gotówkowej nr (...) (k. 29-39 akt), zaświadczenia o zarobkach (k. 40 akt), potwierdzenia wypłaty (k. 41 akt), umowy pożyczki gotówkowej nr (...) (k. 42-55 akt), zaświadczenia o zarobkach (k. 56 akt), protokołu okazania wizerunku (k. 64-65 akt), protokołu oględzin rzeczy (k. 72 -73 akt), kserokopii zaświadczenia (k. 75-77 akt), oryginału umowy pożyczki gotówkowej nr (...) (k. 83-96), oryginału umowy pożyczki gotówkowej nr (...) (k. 98-108), zestawienia wpłat (k. 122-123 akt), opinii na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów z dnia 5 maja 2014 roku (k. 146-154 akt), opinii na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów z dnia 18 sierpnia 2014 roku (k. 198-205), odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 24 października 2007 roku w P. (k. 276-279 akt), informacji z K. dot. A. M. (k. 407-410, 627-629 akt), opinii sądowo-psychiatrycznej dot. A. M. (k. 343-346 akt), informacji z K. dot. B. G. (1) (k. 500 akt).

Oskarżony A. M. podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. W toku postępowania przed Sądem w poprzednim składzie oskarżony również nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień. Na pytanie obrońcy odpowiedział jedynie, że nie wypisywał żadnych zaświadczeń dla B. G. (1), a z jego wiedzy wynikało, że G. „pracował albo miał pracować u S. P.” zatrudniony przez S. P.. Podczas przesłuchania przed Sądem w obecnym składzie, oskarżony A. M. również nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, ale jednocześnie przyznał iż chodził z oskarżonym G. do banku i że pieniądze były dla niego ponieważ potrzebował ich „razem z konkubiną na remont”. Przyznał, iż „G. pracował albo miał pracować u S. P., nie wnikał w to dokładnie.

Sąd częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. tj, w takim zakresie, w jakim nie stało to w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym uznanym przez sąd za wiarygodny. Przede wszystkim wyjaśnienia oskarżonego w zakresie zatrudnienia oskarżonego G. u S. P. są nieścisłe, a nadto przeczą im w szczególności zeznania S. P. i wyjaśnienia B. G. (1), z których wynika jednoznacznie że oskarżony B. G. (1) bez względu na obietnice zatrudnienia nigdy u S. P. nie pracował. Sąd nie dał również wiary co do motywacji oskarżonego odnośnie czynu z dnia 12 listopada 2013 roku, iż udali się do banku nie w celu uzyskania kredytu a sprawdzenia zdolności kredytowej, czemu w szczególności przeczą wiarygodne wyjaśnienia B. G. (1).

Oskarżony B. G. (1) podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów i złożył obszernie wyjaśnienia. W postępowaniu przed Sądem w poprzednim składzie oskarżony B. G. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień, jednocześnie podtrzymując swoje wcześniejsze wyjaśnienia. W toku postępowania przed Sądem w obecnym składzie również przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień, podtrzymując swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Sąd w zasadzie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego B. G. (1). Oskarżony w sposób logiczny i konsekwentny przedstawił okoliczności przedmiotowych pożyczek. Podkreślał, że pieniędzy potrzebował oskarżony M., przyznał że okoliczności podane w zaświadczeniach o jego zatrudnieniu w firmie (...) były nieprawdziwe a podawane przez niego okoliczności jakoby miał być w przyszłości zatrudniony nie mają żadnego znaczenia z punktu widzenia odpowiedzialności karnej.

W ocenie Sądu na przymiot wiarygodności zasługują **zeznania Z. A.** reprezentującego (...) Bank (...) SA, który szczegółowo opisał procedurę zawierania umów pożyczki, w tym także okoliczności zawarcia umów przez B. G. (1), co w dużej mierze przyczyniło się do ustalenia stanu faktycznego. Jego zeznania były szczegółowe i kompletne, korespondowały również z wiarygodnymi dokumentami zebranymi w toku postępowania.

Zeznania **świadka A. S.** Sąd uznał za wiarygodne mimo, iż świadek z powodu wielu podobnych czynności i upływu czasu nie pamiętała wszystkich okoliczności. Jej zeznania korespondowały w szczególności z wiarygodnymi zeznaniami oskarżonych oraz zeznaniami świadka Z. A., a także ze zgromadzoną w sprawie wiarygodną dokumentacją pożyczkową.

Za wiarygodne Sąd uznał również **zeznania W. W. (2)**, który obsługiwał oskarżonych w dniu 12 listopada 2013 roku w placówce (...) Agricole, jego zeznania były logiczne i szczegółowe, a nadto znajdowały potwierdzenie w wiarygodnej dokumentacji kredytowej.

Świadek E. N. (konkubina oskarżonego M. odmówiła składania zeznań.

Na przymiot wiarygodności w ocenie Sądu zasługuje także **opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 13 lutego 2015 roku** dot. A. M.. Sąd ocenił jako jasną, pełną i pozbawioną wewnętrznych sprzeczności. Wynika z niej, iż poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości. Została ona sporządzona w sposób rzetelny przez osoby posiadające wymagane doświadczenie oraz kwalifikacje zawodowe.

Sąd w pełni dał wiarę **opinii sporządzonej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów z dnia 5 maja 2014 roku**. Z opinii tej wynika w szczególności, że podpisy o treści (...) umieszczone na trzech zaświadczeniach o zatrudnieniu i zarobkach datowanych na 8 maja 2013 roku, 24 maja 2013 roku i 12 listopada 2013 roku nie zostały nakreślone przez S. P. i można przypuszczać, że również nie zostały nakreślone przez B. G. (1). Opinia ta jest bowiem jasna, pełna i nie budzi wątpliwości, co do wiedzy i bezstronności sporządzającego ją biegłego z zakresu badań dokumentów. Z tych samych względów na przymiot wiarygodności zasługiwała **opinia sporządzona na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów z dnia 18 sierpnia 2014 roku**, z której wynika w szczególności że podpisy o treści (...) umieszczone na trzech zaświadczeniach nie zostały nakreślone przez A. M..

W konsekwencji na przymiot wiarygodności nie zasługiwały przedłożone **zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach**, gdyż poświadczały one nieprawdę i zostały sporządzone przez osobę nieposiadającą kompetencji do ich wydania.

Za wiarygodne Sąd uznał **pozostałe dokumenty** uznane za ujawnione na rozprawie. Dokumenty te zostały sporządzone rzetelnie przez kompetentne osoby w ramach wykonywanych przez nie czynności, a Sąd w toku przewodu sądowego nie znalazł powodu, aby kwestionować je z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Oszustwo z art. 286§1 k.k. jest przestępstwem kierunkowym, charakteryzującym się celem w postaci chęci uzyskania korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd lub wyzyskania błędu czy też niezdolności drugiej strony do należytego pojmowania dokonywanych działań. Wprowadzenie w błąd polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy. Opis znamion oszustwa nie określa sposobów, przy pomocy których można wprowadzić w błąd daną osobę. Ustawa nie zawiera w tym zakresie żadnych ograniczeń, wprowadzenie w błąd możliwe jest więc przy wykorzystaniu wszelkich sposobów i metod, które doprowadzą do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem a rzeczywistym stanem rzeczy. Jeśli chodzi o znamiona strony podmiotowej to w przypadku przestępstwa z art. 286§1 k.k. konieczne jest wystąpienie umyślności w postaci zamiaru bezpośredniego. Przepis art. 286§1 k.k. wymaga mianowicie, aby sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Natomiast przestępstwo z art. 297§1 k.k. popełnia m.in. ten, kto w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego kredytu lub pożyczki pieniężnej przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu. Zamiar wywiązywania się z kredytu, uzyskanego za pomocą takiego nierzetelnego dokumentu o jakim mowa w art. 297§1 k.k. jest bez znaczenia dla odpowiedzialności za występki wskazany w tym przepisie.

Stosownie zaś do art. 11§2 k.k., jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów i wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą (art. 11§3 k.k.).

Stosownie do brzmienia art. 91§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu, jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Na podstawie zaś art. 11§3 k.k. odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

Zgodnie z regulacją art. 64§1 k.k., jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Stosownie zaś do art. 115§3 k.k. za przestępstwa podobne uznaje się przestępstwa popełnione w celu uzyskania korzyści majątkowej.

Mając na uwadze art. 4§1 k.k., który stanowi, że jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Sąd uznał że przepisy dawne będą względniejsze dla sprawców, zważywszy chociażby na kwestie warunkowego zawieszenia kary.

W ocenie Sądu Rejonowego zgromadzony w toku powtórnego postępowania materiał dowodowy pozwala na ustalenie, że oskarżeni B. G. (1) i A. M. dopuścili się zarzucanych im zachowań.

Oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, umyślnie oraz w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, tj. w celu uzyskania korzyści majątkowej. Zauważyć bowiem należy, że dla wspólnego dokonania czynu zabronionego nie jest konieczne, aby każdy ze współsprawców wypełnił wszystkie, opisane w ustawie karnej znamiona tego czynu. Okolicznością wystarczającą do przyjęcia odpowiedzialności karnej obu, działających wspólnie i w porozumieniu sprawców, jest to, by każdy z nich wykonywał znamiona te w ramach przyjętego między sobą podziału ról, bądź też, by zachowanie jednego z nich, nie stanowiące nawet bezpośredniej realizacji znamion czynu zabronionego, stanowiło na tyle istotny wkład w realizację wspólnego przedsięwzięcia, że bez jego udziału w ogóle nie doszłoby do popełnienia czynu zabronionego lub też doszłoby do jego popełnienia w inny sposób (vide P. Kardas, Komentarz do art. 18 Kodeksu karnego, Zakamycze 2004).

Oskarżony A. M. zarzucanych mu występów **dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64§1 k.k.** Oskarżony ten był już bowiem uprzednio skazany za przestępstwa popełnione w celu uzyskania korzyści majątkowej (za przestępstwo z art. 282 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, z art.191§1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. i art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 276 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, w/w kary połączono i wymierzono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności) wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 24 października 2007 roku w sprawie XXVI K 545/07 (obecnie III K 400/08). Karę pozbawienia wolności wymierzoną tym wyrokiem oskarżony odbywał w okresie od 3 marca 2007 roku do 25 marca 2010 roku, kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony. Wszystkie przypisane mu w toku postępowania w niniejszej sprawie przestępstwa są przestępstwami podobnymi do tych, za które odbył już co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, albowiem zostały popełnione w celu uzyskania korzyści majątkowej i przestępstwa te oskarżony popełnił w ciągu 5 lat od odbycia poprzedniej kary.

W ocenie Sądu B. G. (1) wraz z A. M. w dniu 12 listopada 2013 roku w P., **działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej** wprowadzili w błąd przedstawiciela (...) Bank (...) SA co do faktu i miejsca zatrudnienia oraz zdolności płatniczych w ten sposób, że B. G. (1) przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) S. P. i usiłowali tym samym doprowadzić (...) Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł. Do wypłaty świadczenia nie doszło z uwagi

na odmowę udzieloną przez instytucję finansową po weryfikacji wniosku. Oskarżeni mieli świadomość tego, że zaświadczenie, którym posługiwał się B. G. (1) było sfałszowane oraz poświadczало nieprawdę i chcieli się nim posłużyć oraz wprowadzić w błąd pracowników banku co do okoliczności w nim zaświadczonych. Oskarżeni mieli również świadomość tego, iż osiągnięte przez B. G. (1) realne dochody z renty rodzinnej nie są wystarczające do uzyskania pożyczki. Nie budzi zatem wątpliwości, że oskarżeni, podejmując powyższe działania, wprowadzili bank w błąd co sytuacji finansowej pożyczkobiorcy a tym samym usiłowali doprowadzić bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przedłożony dokument (zaświadczenie) miał istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, albowiem w jego oparciu pracownik banku ocenił zdolność kredytową oskarżonego. W konsekwencji Sąd przypisał oskarżonemu przestępstwo z art.297§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu na podstawie art. 4 k.k.

W konsekwencji Sąd uznał oskarżonych winnych popełnienia przestępstwa z art.297§1 kk i art.13§1 kk w zw. z art.286§1 kk w zw. z art.11§2 kk. W odniesieniu do A. M. sąd uznał go za winnego przestępstwa z art. 297§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. (w brzmieniu kodeksu obowiązującym w dacie popełnienia czynu), zważywszy, iż czynu opisanego w punkcie IV wyroku dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne w wymiarze 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 24 października 2007 roku w sprawie XXVI K 545/07 (obecnie III K 400/08)

Sąd nie miał również wątpliwości, że oskarżeni dopuścili się zachowań w dniach 8 i 24 maja 2013 roku. Posługując się nierzetelnymi zaświadczeniami o zarobkach uzyskali pożyczki w kwocie 5.085 zł i 1660, 54 zł. Oskarżeni mieli świadomość, że zaświadczenia, którymi się posługiwali poświadczaly nieprawdę. Przedłożone zaświadczenia miały istotne znaczenie dla uzyskania wsparcia finansowego, albowiem w oparciu o nie pracownik banku ocenił zdolność kredytową oskarżonego G., a bez nich uzyskanie świadczeń w takiej wysokości byłoby niemożliwe. Działania tych podjęli się umyślnie w celu uzyskania korzyści majątkowej i korzyść taką uzyskali, dążąc do otrzymania przedmiotowych pożyczek. Oczywiście dla sądu jest że i tych czynów oskarżeni dopuścili się działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Działanie ich było bowiem motywowane chęcią uzyskania określonych kwot pieniężnych (pieniędzy potrzebował oskarżony M. wraz ze swoją konkubiną na remont mieszkania).

W rezultacie Sąd uznał oskarżonego B. G. (1) za winnego zarzucanych mu przestępstw z art. 297§1 k.k. Sąd uznał przy tym iż w odniesieniu do czynów zarzucanych oskarżonemu B. G. (1), które opisane zostały w punktach II i III wyroku kwalifikowanych z art. 297§1 k.k. zostały spełnione przesłanki, od których uzależnione jest przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw (art. 91§1 k.k.) - tożsamość kwalifikacji każdego z przestępstw składających się na ciąg, podobny sposób popełnienia tych przestępstw, krótkie odstępy czasu pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz brak wyroku, chociażby nieprawomocnego, co do któregośkolwiek z nich, który zapadł w okresie między pierwszym a ostatnim z przestępstw.

Sąd uznał oskarżonego A. M. za winnego zarzucanych mu w pkt V i VI czynów z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., mając na uwadze iż dopuścił się ich popełnienia w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne w wymiarze 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 24 października 2007 roku w sprawie XXVI K 545/07 (obecnie III K 400/08), a przy tym Sąd uznał iż zostały spełnione w.w. przesłanki, od których uzależnione jest przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53§1 i § 2 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k. kwestię wymiaru kary Sąd orzekł kary za przypisane oskarżonym przestępstwa według swego uznania w granicach określonych ustawą, biorąc pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu. Podstawowym kryterium orzekania kary w ramach prewencji indywidualnej jest przede wszystkim osobowość sprawcy, a w szczególności stopień jego zawinienia, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności wymierzając kary jednostkowe oskarżonym Sąd jako **okoliczności obciążające** uwzględnił:

- wobec oskarżonego B. G. (1) działanie podjęte wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami,
- wobec oskarżonego A. M. wielokrotną uprzednią karalność, brak krytycyzmu odnośnie popełnianych czynów, jak i działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.

Jako **okoliczności łagodzące** przy wymierzaniu kar jednostkowych poszczególnym oskarżonym uwzględniono:

- wobec oskarżonego B. G. (1) młody wiek oskarżonego, przyznanie się do winy i wyrażoną skruchę, uprzednią niekaralność, jak i częściowe spłacanie zaciągniętych zobowiązań.
- wobec oskarżonego A. M. częściowe spłacanie zaciągniętych zobowiązań.

Za przypisane oskarżonym przestępstwa Sąd wymierzył:

Oskarżonemu B. G. (1):

- za przestępstwo z art. 297§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art. 4§1 k.k.), popełnione w sposób opisany w punkcie I wyroku karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,
- za przestępstwa z art. 297§1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art. 4§1 k.k.) przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Na podstawie art. 91§2 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art. 4§1 k.k.), wskazane powyżej kary jednostkowe połączono i wymierzono oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę łączną 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych

Wobec oskarżonego B. G. (1), można sformułować pozytywną prognozę kryminologiczną, iż nie popełni on nowego przestępstwa, a niniejsze postępowanie i zapadły w nim wyrok stanowią dla niego dostateczną przestrożę na przyszłość. Stosownie więc do art. 69§1 i 2 k.k. oraz 70§1 pkt 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art. 4§1 k.k.) Sąd **wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 2 (dwóch) tytułem próby**. Zdaniem Sądu, wdrożenie oskarżonego do przestrzegania norm prawnych i społecznych nie wymaga umieszczenia go w zakładzie karnym.

Oskarżonemu A. M.:

- za przestępstwo z art. 297§1 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art. 4§1 k.k.), popełnione w sposób opisany w punkcie IV wyroku karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
- za przestępstwa z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art. 4§1 k.k.) przy przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Z uwagi na fakt orzeczenia wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania oraz brak znacznego majątku Sąd nie skorzystał z możliwości wymierzenia mu grzywny obok kary pozbawienia wolności (art. 33§2 k.k.). Zgodnie bowiem z treścią art. 58§2 k.k. grzywny nie orzeka się, jeżeli dochody

sprawcy, jego stosunki majątkowe lub możliwości zarobkowe uzasadniają przekonanie, że nie uiszczy on grzywny i nie będzie można jej ściągnąć w drodze egzekucji.

Na podstawie art. 91§2 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu w zw. z art. 4§1 k.k.), wskazane powyżej kary jednostkowe połączono i wymierzono oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. Zważywszy na uprzednią karalność oskarżonego i popełnienie czynów w recydywie sąd nie widział możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, uznając iż nie można sformułować pozytywnej prognozy kryminologicznej względem niego.

Wymierzając oskarżonym **kary łączne** Sąd miał na uwadze wskazane powyżej okoliczności obciążające i łagodzące, a ponadto zbieżność czasu i miejsca oraz przedmiotu zamachów przestępczych. W konsekwencji Sąd doszedł do przekonania, że wystarczające będzie wymierzenie im kar łącznych z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji.

Na podstawie art. 73§1 k.k. Sąd oddał oskarżonego B. G. (1) w okresie próby pod **dozór kuratora sądowego**. Nadzór kuratora, w ocenie Sądu, spowoduje kontrolę nad przebiegiem okresu próby i weryfikację założonej pozytywnej prognozy wobec oskarżonego.

O **wynagrodzeniu obrońcy z urzędu** oskarżonego A. M. orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku - Prawo o adwokaturze (Dz.U.2016.1999 j.t.) oraz §17 ust. 2 pkt 3 oraz §20 i §4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu i zasądzono adw. P. B. kwotę 2.566,40 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Sąd, mając na uwadze trudną sytuację osobistą i materialną oskarżonych, na podstawie art. 624§1 k.p.k. **zwolnił ich w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych**, w tym nie wymierzył im opłaty.

SSR Katarzyna Stolarek